

Arrest

nr. 246 217 van 16 december 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Joseph Lonckestraat 50
9100 SINT-NIKLAAS**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 14 augustus 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 29 juli 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 augustus 2020 met referentnummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 7 februari 2020 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in functie van zijn minderjarige Belgische dochter.

1.2. Op 29 juli 2020 wordt een beslissing genomen tot weigering van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

“(…)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 7/02/2020 werd ingediend door:

[…]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met zijn Belgisch minderjarig dochter, de genaamde A., C. B. (RR …) in toepassing van artikel 40 ter, §2, eerste lid, 2° van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 bepaalt het volgende: ‘ De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: de familieleden vermeld in artikel 40bis §2, eerste lid, 4° mits het de vader van een en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument.

Betrokkene legt ter staving van zijn identiteit een Angolees paspoort voor dewelke niet langer geldig is; was geldig van 12/12/2012 tot 12/12/2017. Betrokkene werd door de gemeente ervan op de hoogte gebracht op de bijlage 19 ter dat er vóór 06/05/2020 een geldig paspoort diende te worden voorgelegd. Betrokkene stuurde op 17/04/2020 een mail naar de gemeente met de melding dat hij niet aan een nieuw paspoort kan geraken gezien de ambassade van Angola gesloten is wegens COVID. Op 12/05/20 ontvangt hij van de Angolese ambassade in België een tenant-lieu de passeport met een geldigheid van 6 maanden, ter compensatie van een nieuw paspoort. Gezien dit document enkel een document is in afwachting van een nieuw paspoort kan dit niet worden aanvaard als geldig identiteitsbewijs.

Bovendien artikel 52, §2, van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken:

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.”

Artikel 41, §2, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de familieleden van een burgers van de Unie bedoeld in artikel 40bis, § 2, die geen burger van de Unie zijn, op voorlegging van een geldig paspoort dat, in voorkomend geval, voorzien is van een geldig inreisvisum overeenkomstig de Verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld.

Bijgevolg voldoet betrokkene niet aan de voorwaarden van artikel 40 ter en 40 bis, §2, eerste lid, 4° van de wet van 15/12/80. Zijn verblijf dient te worden geweigerd en het AI dient te worden ingetrokken.

Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

(…)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat hij uiteenzet als volgt:

“Geput uit de schending van artikel 40ter §2 Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel;

aangezien de bestreden beslissing in essentie voorhoudt dat verzoeker zijn identiteit niet afdoende bewijst;

aangezien de bestreden beslissing hiermee blijkt geeft van een overdreven formalisme;

aangezien immers de identiteit van verzoeker niet ernstig kan betwist worden;

aangezien verzoeker enerzijds zijn vervallen Angolees paspoort (stuk 2) voorbracht én anderzijds hij een tenant-lieu de passeport afgeleverd door de Angolese ambassade te BRUSSEL én geldig voor 6 maanden (tot 12.11.20) (stuk 3) voorbracht en hetwelke exact dezelfde identiteitsgegevens bevatte als zijn vervallen Angolees paspoort én waardoor dit als een afdoend identiteitsbewijs had moeten worden aanzien;

aangezien ten overvloede verzoeker thans nog een attest dd. 04.08.20 van de Angolese ambassade (stuk 4) voorbrengt, waaruit nogmaals bevestigd wordt dat verzoeker een nieuw paspoort aanvraag doch blijkt dat ingevolge de corona-crisis én de daarmee gepaardgaande sluiting van de grenzen in Angola er de onmogelijkheid was voor de ambassade om vooralsnog voor verzoeker een nieuw Angolees paspoort te kunnen bekomen;

aangezien deze onmogelijkheid voor verzoeker evidentierwijze een overmachtsituatie vormde;

aangezien voorts alle andere aan verzoeker gevraagde stukken wel door hem konden worden voorgebracht - én de bestreden beslissing dit ook impliciet bevestigt door enkel te vermelden dat het nieuw Angolees paspoort ontbrak, hetwelke echter zoals hoger reeds gesteld niet noodzakelijk is om zeker te zijn van de identiteit van verzoeker nu deze door hem afdoende bewezen werd aan de hand van de andere door hem voorgebrachte bewijzen - zodat het in casu ontbreken van dit ene bewijs - én dit door de door de corona-situatie in hoofde van verzoeker ontstane overmachtsituatie, zoals werd bevestigd door de Angolese ambassade te BRUSSEL in haar attest van 04.08.20 - niet redelijkerwijs afdoende was om de aanvraag van verzoeker te weigeren;

aangezien alvorens het verblijfsrecht te weigeren DVZ sowieso rekening moet houden met navolgende elementen:

- de duur van het verblijf van verzoeker in België;*
- de leeftijd van verzoeker;*
- de gezondheidstoestand van verzoeker;*
- de gezins- en economische situatie van verzoeker;*
- de sociale en culturele integratie van verzoeker in België;*
- de banden van verzoeker met zijn herkomstland;*

aangezien nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat DVZ inderdaad rekening heeft gehouden met voormelde elementen waar dit nochtans in casu juist zeer noodzakelijk is om deze aftoetsing te doen;

dat aldus de thans bestreden beslissing niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloomt is;

dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 29.07.20 dan ook niet alleen artikel 40ter §2 Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegte van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, ook en de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;”

2.2. Artikel 40ter, §2, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt:

“De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie : 1° [...];

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.”

Voormelde bepaling voorziet in deze situatie dat de verzoekende partij, om zich te kunnen beroepen op de gezinshereniging overeenkomstig de artikelen 40bis en volgende van de vreemdelingenwet, haar identiteit dient te bewijzen door middel van een “geldig identiteitsdocument”. Artikel 40ter van de vreemdelingenwet is, overigens net als artikel 10 van de richtlijn 2004/38/EG, zeer duidelijk over de voorwaarde van het voorleggen van een geldig identiteitsdocument. Verzoeker toont niet aan uit welke bepaling zou kunnen worden afgeleid dat het voorleggen van een oud vervallen paspoort kan volstaan.

De vaststelling dat geen geldig identiteitsdocument werd voorgelegd naar aanleiding van de aanvraag voor verblijf van meer dan drie maanden in functie van de dochter, volstaat aldus om vast te stellen dat niet werd voldaan aan de voorwaarde, voorzien in artikel 40ter, § 2, eerste lid, 2°, van de vreemdelingenwet.

Er wordt niet betwist dat verzoeker bij de aanvraag een vervallen Angolees paspoort voorlegde en dat nadien een ‘*tenant-lieu de passeport*’ werd bijgebracht met een geldigheid van 6 maanden in afwachting van het bekomen van een nieuw Angolees paspoort.

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd waarom het ‘*tenant-lieu de passeport*’ niet aanvaard wordt als een geldig identiteitsdocument, namelijk omdat dit document enkel een document is in afwachting van een nieuw paspoort. De verzoekende partij toont geenszins aan dat het bestuur op foutieve, kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze heeft vastgesteld dat de verzoekende partij geen geldig identiteitsbewijs heeft voorgelegd.

Waar verzoeker betoogt dat er sprake is van overmacht omdat de Angolese ambassade door de coronacrisis tijdelijk geen paspoorten aflevert, merkt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op dat de aanvraag gezinshereniging werd ingediend op 7 februari 2020, dit is vóór de beperkingsmaatregelen door de coronacrisis en dat verzoekers Angolees reeds vervallen was sedert 12 december 2017. Verzoeker wordt dan ook niet bijgetreden waar hij stelt dat hij door omstandigheden buiten zijn wil niet in de mogelijkheid was tijdig een geldig paspoort te bekomen. Het komt aan de verzoekende partij toe om zich te bekwamen in de procedures die zij instelt, en zo moet zij zich er ook van vergewissen dat zij een geldig identiteitsdocument moet voegen bij haar aanvraag gezinshereniging.

Ook verzoekers verklaring dat de Angolese ambassade door of tijdens de coronacrisis gesloten was, wordt tegengesproken door het feit dat hij op 12 mei 2020 door diezelfde ambassade wel in bezit gesteld wordt van een ‘*tenant-lieu de passeport*’. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij ten gevolge een overmachtssituatie geen geldig identiteitsbewijs kon bijbrengen.

De bestreden beslissing kon dan ook terecht motiveren dat verzoeker zijn identiteit niet bewees aan de hand van een geldig identiteitsdocument. De door verzoeker aangehaalde bepalingen en beginselen worden niet geschonden.

In de mate verzoeker aanvoert dat alvorens het verblijfsrecht te weigeren rekening moest worden gehouden met de duur en het verblijf in België, de leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie van verzoeker en de banden met het herkomstland, kan een dergelijke verplichting niet in artikel 40ter van de vreemdelingenwet worden gelezen. Verzoeker toont evenmin aan welke andere rechtsregels een dergelijke verplichting voorschrijven bij het nemen van een dergelijke weigeringsbeslissing.

Het middel is niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend twintig door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT